

**МАТЕРІАЛИ ДО БІОГРАФІЧНОГО СЛОВНИКА «НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНІ ПРАЦІВНИКИ
ГЛУХІВСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО ПЕДАГОГІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
ІМ. О. ДОВЖЕНКА, 1952 – 1991 РР.»**

Реконструйовано життєвий та науковий шлях науково-педагогічних працівників, які працювали у Глухівському національному педагогічному університеті ім. О. Довженка за радянської доби.

Ключові слова: науково-педагогічні працівники, виш, кафедра, ректорат, посада.

На межі ХХ – ХХІ ст. у вітчизняній гуманітаристиці утвердилася просопографія – нова історична дисципліна, що сфокусована на осмисленні біографій представників певної соціальної групи [1, с. 331]. У цьому випадку нас цікавить життєвий шлях науково-педагогічних працівників Глухівського вишу. Слід відмітити, що на 2014 р. нам відомо тільки про два довідники, у яких міститься інформація про викладачів цього педінституту [2; 3, с. 9]. Але наявні відомості неповні й подаються з певними неточностями. Тому виникла необхідність складання біографічного словника, який би системно віддзеркалював особисте, наукове та викладацьке життя працівників Глухівського вишу за радянської доби. Нижня межа обумовлена тим, що архівні матеріали, які складають серцевину джерельної бази довідника, збереглися тільки з 1952 року. Верхня межа 1991 р. – розпад СРСР. Доцільно підкреслити, що із всього комплексу архівної відомчої документації найбільш повні відомості про працівників містяться у особових справах. Особова справа – цінне джерело інформації, оскільки складається з такої групи документів: автобіографії, заяви про прийом на роботу та звільнення, картки обліку кадрів, особової картки, характеристики; можна знайти довідки з установ, у яких працювала особа раніше. Вище вказані матеріали дозволяють сформулювати комплексний професійний зріз працівників Глухівського вишу за півстолітній період. У збірнику публікуються матеріали до біографічного словника на літери А–Г.

-А-

Авраменко Валентин Іванович народився 8 березня 1930 р. у Сумах в родині військовослужбовця. Упродовж 1935 – 1940 рр. проживав з батьками на станції Шилка Читинської області, а наступні 4 роки – у Читі. 1944 – 1947 рр. перебував у м. Чойболсан (Монгольська народна республіка). Після демобілізації батька, Авраменка Івана Івановича, родина повертається до Сум. Упродовж 1947 – 1951 рр. Авраменко В. І. навчався в Сумському педагогічному інституті на фізико-математичному факультеті (відділення «фізика»). Наступні три роки свого життя пов'язав із аспірантурою з фізики (Харківський державний педагогічний інститут). 29 листопада 1954 р. зарахований на посаду старшого викладача кафедри фізики Глухівського педінституту. У 1956 р. працював деканом фізико-математичного факультету. 26 серпня 1959 р. звільнений із займаної посади у зв'язку з ліквідацією фізико-математичного факультету (Відомчий архів Глухівського національного педагогічного університету ім. О. Довженка (далі – ВАГНПУ), особова справа викладача (далі – ОСВ) Авраменка Валентина Івановича, 14 аркушів).

Андрійчук Анатолій Васильович народився 22 листопада 1936 р. у м. Глухові в сім'ї службовця. Після закінчення Глухівської школи робітничої молоді 1956 р. був призваний до лав Радянської Армії. Після демобілізації упродовж року працював художником у Глухівському гарнізонному будинку офіцерів. 1959 – 1961 рр. навчався в Київській школі МВС та після її закінчення три роки пропрацював у Глухівському РВ міліції. Упродовж 1964 – 1966 рр. проходив військову службу в Московському окрузі ПВО. Одночасно навчався на заочному відділенні Харківського університету за спеціальністю «Англійська мова та література». Після демобілізації протягом чотирьох років навчав англійської мови в Глухівській школі № 4 та при аспірантурі Всесоюзного науково-дослідницького інституту луб'яних культур. У цей період свого життя також викладав німецьку мову за сумісництвом в ССПТУ № 1. З 1970 по 1974 р. працював перекладачем у військових частинах Групи Радянських військ у Німеччині. Повернувшись у Глухів два роки

перебував на посаді старшого юрисконсульта при районному виконкомі. З 1976 по 1978 р. знову працював перекладачем та викладачем у Всесоюзному науково-дослідному інституті луб'янських культур. Також, у 1977 – 1979 рр. підпрацьовував на погодинній основі викладачем іноземної мови у Глухівському державному педінституті. І тільки 1980 року його беруть в штат інституту. 1982 р. Андрійчук А.В. був призначений завідувачем кафедри іноземних мов. У серпні 1984 р. через необгрунтоване обвинувачення в українському націоналізмі звільнений з роботи. У січні 1985 р. Андрійчук А. В. був поновлений на посаді старшого викладача й знову очолював кафедру іноземних мов упродовж наступних двох років. 1989 р. звільнився з вишу й перевівся на посаду вчителя у Глухівську школу № 2 (ВАГНПУ, ОСВ Андрійчука А.В., 69 лист.).

Архипенко Анатолій Федорович народився 28 грудня 1946 р. Упродовж 1954 – 1965 рр. навчався у Глухівській середній школі. Упродовж 1965 – 1970 рр. працював на Глухівському заводі «Електропанель». Наступні п'ять років навчався на природничому факультеті Сумського педінституту ім. А. С. Макаренка. Після здобуття вищої освіти три роки викладав біологію та хімію в Кореньківській школі. У 1978 – 1979 рр. займав посаду інженера-технолога в Глухівському заводі агрегатних вузлів. Пропрацювавши рік вчителем фізкультури та праці в Глухівській школі № 6, 1980 р. влаштувався на роботу в Сумський краєзнавчий музей. Із березня 1983 р. працював старшим лаборантом на кафедрі фізичного виховання Глухівського педінституту. У вересні 1984 р. тимчасово переведений на посаду викладача кафедри природничих дисциплін. 17 серпня 1985 р. звільнений з посади у зв'язку із переїздом (ВАГНПУ, ОСВ Архипенка Анатолія Федоровича, 27 листків).

Атемасов Олександр Валерійович народився 28 липня 1949 р. у м. Ашхабад (Туркменська РСР) у сім'ї військовослужбовця. 1966 р. закінчив середню політехнічну школу № 12. 1966 – 1967 рр. перебував на посаді лаборанта в Інституті зоології АН Туркменської РСР. Упродовж 1967 – 1974 рр. навчався на біолого-грунтового факультеті Воронежського університету. Дипломну практику проходив під керівництвом доктора медичних наук Л. А. Фірсова в лабораторії поведінки антропоїдів Інституту фізіології АН СРСР. Також брав участь у дослідках над шимпанзе, які проводилися у природних умовах півдня Псковської області. Після закінчення вишу впродовж року працював науковим співробітником лабораторії алергології Ашхабадського НДІ епідеміології та гігієни Міністерства здоров'я ТРСР. 1975 – 1977 рр. викладав по спеціальності в Чаржоуському педінституті (Туркменська РСР). 1977 р. зарахований до аспірантури НДІ загальної та педагогічної психології АПН СРСР за спеціальністю «психофізіологія». Під керівництвом Н. І. Чуприкової вивчав процес формування та становлення абстрагування у дітей (виявлення психофізіологічної компоненти). 22 вересня 1980 р. був зарахований на посаду старшого викладача кафедри педагогіки і психології Глухівського педінституту. Через матеріальні труднощі працював у Глухові до 15 січня 1981 р. (ВАГНПУ, ОСВ викладача О. В. Атемасова, 16 с.).

-Б-

Бабичева Людмила Миколаївна народилася 7 січня 1954 р. у Чернівцях у родині службовця. 1971 р. закінчила Чернівецьку середню школу № 2 та поступила на факультет іноземних мов Чернівецького державного університету. З 1976 по 1979 р. працювала вчителем англійської мови у Жерденівській восьмирічній школі (с. Жерденівка, Гайсинський район, Вінницька область). 29 грудня 1979 р. була призначена на посаду викладача ПМК іноземних мов Глухівського педінституту. 19 листопада 1983 р. звільнена з посади викладача кафедри іноземних мов у зв'язку із переводом чоловіка на нове місце служби (ВАГНПУ, ОСВ Л. В. Бабичевої, 14 арк.).

Барановський Василь Миколайович народився 30 грудня 1895 р. у м. Бела Седлецької губернії (нині територія Польщі) у сім'ї вчителів. 1914 р. закінчив місцеву чоловічу гімназію та впродовж наступних 5 років навчався на фізико-математичному факультеті Київського університету. Через матеріальні труднощі його не закінчив. Упродовж 1920 – 1930 рр. викладав математику в школах Одеської області. Із жовтня 1930 по вересень 1940 р. працював завідувачем учбової частини й викладачем робітфаку Одеського університету інженерно-борошномельної промисловості. Одночасно з вересня 1938 по липень 1941 р. викладав математику в Одеському

мукомельно-круп'яному технікумі. Працюючи, Барановський В. М. підвищував свій фаховий рівень. Так, 1932 р. закінчив курси українізації другого ступеня, а 1938 р. – фізико-математичний факультет Миколаївського педінституту. У липні 1941 р. був мобілізований. Брав участь в обороні Одеси та Севастополя. Через поранення ніг у червні 1942 р. евакуйований в Кисловодськ. Під час німецької окупації з жовтня 1942 по липень 1943 р. працював «чорноробочим» у німецькому госпіталі у Кисловодську та Рівному. З липня по листопад 1943 р. проживав в окупованому Києві, а із поверненням Червоної Армії знову був мобілізований. У серпні 1945 року після демобілізації направився на роботу в Глухівський педінститут старшим викладачем кафедри математики. 1 вересня 1952 р. звільнений з роботи у зв'язку з об'єднанням Глухівського та Конотопського інститутів та відповідним скороченням штатів. Упродовж 1953 – 1956 рр. викладав математику в Глухівській вечірній середній школі робітничої молоді та в школі № 4. Із 1 вересня 1956 р. знову працював у Глухівському інституті на посаді завідувача кафедри математики та старшого викладача. Звільнений з роботи 1 вересня 1959 р. у зв'язку із ліквідацією фізико-математичного факультету (ВАГНПУ, ОСВ В. М. Барановського, 24 арк.).

Басанець Володимир Гаврилович народився 27 вересня 1947 р. у с. Некрасове Глухівського району Сумської області. 1965 р. закінчив Глухівську середню школу № 1 та вступив до Глухівського технікуму механізації та електрифікації сільського господарства. 1966 – 1969 рр. проходив службу в лавах Радянської Армії. Після демобілізації два роки пропрацював на Глухівському заводі «Електропанель». З 1971 по 1976 рр. навчався на художньо-графічному факультеті Орловського державного педагогічного інституту. 28 серпня 1976 р. прийнятий на посаду старшого лаборанта кабінету естетики, а 9 вересня того ж року переведений на посаду викладача малювання. 14 січня 1978 р. звільнений з роботи у зв'язку з переходом на пенсію по інвалідності (ВАГНПУ, ОСВ В.В. Басанця, 13 арк.).

Безкишкіна Марія Тимофіївна народилася 8 березня 1918 р. у с. Петрушівка Миропільського (нині – Краснопільського) району Сумської області в сім'ї селянина. 1931 р. разом із батьками переїхав у Горлівку, в якій 1937 р. закінчує десятирічку. Того ж року вступив на мовно-літературний факультет Харківського державного університету ім. О. М. Горького. У травні 1942 р. через наступ німецьких військ разом з родиною була евакуйована у Західно-Казахстанську область. Із вересня 1942 по червень 1944 р. працювала завучем, учителем російської мови та літератури у Кожехарівській школі (Чапаєвський район, Західно-Казахстанська область). Повернувшись в Україну завершила навчання у Харківському університеті. Із квітня 1945 по березень 1946 р. працювала у редакції обласної газети «Радянська Буковина». 1946 – 1947 рр. викладала українську мову на підготовчих курсах при Глухівському педінституті, а 1 вересня 1947 р. призначена асистентом української мови у цьому ж навчальному закладі. 10 листопада 1946 р. прийнята на посаду викладача української мови кафедри мовознавства. 1 вересня 1955 р. була звільнена з посади у зв'язку із переводом на роботу в Полтавський педінститут. (ВАГНПУ, ОСВ М. Т. Безкишкіної, 20 арк.).

Біріна (до заміжжя – Корнієнко) Світлана Михайлівна народилася 1 квітня 1952 р. у Глухові у сім'ї службовця. 1969 р. закінчила Глухівську середню школу № 3. З 1969 по 1973 рр. навчала англійської мови в Семенівській та Бачивській восьмирічних школах, працювала секретарем-статистом Глухівського району. Наступні чотири роки навчалася на факультеті іноземної мови Ніжинського державного педагогічного інституту ім. М. В. Гоголя. З 1977 по 1980 р. викладала англійську мову в школах сіл Комарівка та Хороше Озеро Борзнянського району Чернігівської області. 30 січня 1980 р. була призначена на посаду викладача ПМК іноземних мов з погодинною оплатою. 18 серпня 1980 року була звільнена з посади (ВАГНПУ, ОСВ С. М. Біріної, 13 арк.).

Блажівська Ганна Павлівна народилася 3 жовтня 1938 р. у с. Сушки Канівського району Черкаської області у селянській родині. 1956 р. закінчила Прохорівську середню школу (Полтавська область). 1958 - 1963 рр. навчалася на лісогосподарському факультеті Української сільськогосподарської академії. 1963 – 1967 рр. працювала у лісництвах Дніпропетровської області.

Наступні три роки навчалася в аспірантурі Української сільськогосподарської академії за спеціальністю «Ентомологія». 1971 р. захистила кандидатську дисертацію. 1970 – 1972 рр. перебувала на посаді інструктора-плановика Білопільського райкому профспілки робітників сільського господарства та заготівель. З 1973 р. працювала в Українській дослідній станції бджільництва (м. Гадяч). 15 липня 1980 р. була призначена на посаду старшого викладача кафедри природничих дисциплін Глухівського педінституту. Із 1 серпня 1985 р. була обрана на посаду виконуючого обов'язки доцента кафедри природничих дисциплін. 25 вересня 1989 р. звільнена з посади доцента за сімейними обставинами (ВАГНПУ, ОСВ Г. П. Блажівської, пагінація відсутня).

Блажко Ганна Григорівна народилася 21 вересня 1932 р. у с. Подорожжя Новогеорґіївського (нині Світловодського) району Кіровоградської області в сім'ї робітників. 1949 – 1953 рр. навчалася на диригентсько-хоровому відділі Полтавського музичного училища. 1953 – 1961 рр. вчила музики у школах Полтавської (районний центр Чутове та с. Артемівськ цього району) і Сумської області (м. Конотоп). 1 квітня 1961 р. була прийнята на посаду викладача індивідуальної гри на фортепіано в Глухівський педінститут. 2 вересня 1964 р. була звільнена з посади у зв'язку із вступом на навчання до вишу (ВАГНПУ, ОСВ Г. Г. Блажко, 10 арк.).

Богданов Павло Федорович народився 2 жовтня 1900 р. у с. Успенське Ржевського району Калінінської області (нині – Тверська область, РФ) в селянській родині. Початкову освіту здобув у земській школі та двохкласній школі, яка знаходилася у с. Молоково. 1916 р. закінчив учительську семінарію у м. Торжок. Із листопада 1917 по грудень 1918 р. працював бухгалтером у фінансовій секції Ржевської Ради робітничих, селянських та солдатських депутатів. Із січня 1919 р. служив у лавах Червоної Армії. 1920 р. закінчив комуністичний університет ім. Я. М. Свердлова в Москві та був направлений на політичну роботу в збройні сили (особливий відділ). Член ВКП (б) з жовтня 1919 р. У 1924 – 1929 рр. навчався на економічному факультеті Ленінградського політехнічного інституту ім. М. Калініна. Після його закінчення був залишений в аспірантурі. Будучи студентом, викладав у ФЗУ при ленінградських фабриках «Красное знамя», «Красный маяк». З 1929 по 1937 рр. перебував на посаді заступника директора з навчальної частини в Фінансовій академії Народного комісаріата фінансів СРСР в Ленінграді та одночасно викладав політекономію в Ленінградському фінансово-економічному інституті. Восени 1937 р. брат Богданова Василь був заарештований. Цього ж року Богданов П.Ф. переїхав у Ростов та працював у місцевому фінансово-економічному інституті. З 1941 по 1945 р. викладав історію ВКП (б) у Другому Ростовському училищі самохідної артилерії. Із червня 1946 р. очолював кафедру марксизму-ленінізму в Глухівському учительському інституті. Написав та захистив кандидатську дисертацію з теми: «Большевики Сумщины за восстановление колхозов области (1943 – 1945 гг.)». У листопаді 1963 р. Богданов П.Ф. полишив посаду завідувача кафедри марксизму-ленінізму у зв'язку із виходом на пенсію. У червні 1964 р. звільнений з посади через погіршення здоров'я (ВАГНПУ, ОСВ П. Ф. Богданова, 56 арк.).

Богданова (до розлучення Кириченко) Галина Павлівна народилася 24 березня 1934 р. у Ленінграді в родині службовців. Під час війни перебувала на Кавказі, Волгограді та Пермі. 1944 р. переїхала у Глухів. 1954 р. закінчила місцеву школу та наступні п'ять років навчалася на фізико-математичному факультеті Глухівського педінституту. Здобуваючи вищу освіту з 1956 по 1958 рр. навчала математики у Глухівській середній вечірній школі. Наступні два роки працювала лаборантом у кабінетах філософії та марксизму-ленінізму в Глухівському педінституті. У 1960 – 1962 рр. працювала вчителем математики у школах м. Верхній Луганської області. 17 жовтня 1962 р. була зарахована на посаду асистента математики в Глухівському педінституті. 7 липня 1972 р. була звільнена з посади асистента математики і була призначена викладачем з погодинною оплатою праці. Особова справа не містить документів після 31 серпня 1972 р. Справа Богданової Г. П. на лицьовому аркуші має верхню дату 14 вересня 1973 р. (ВАГНПУ, ОСВ Г. П. Богданової, 16 арк.).

Богданович Михайло Васильович народився 20 листопада 1925 р. у Глухові. Упродовж 1932 – 1941 рр. навчався у Глухівській школі № 4. З 6 вересня 1943 по квітень 1949 р. перебував у

лавах Червоної Армії. Після закінчення радянсько-німецької війни навчався на офіцерських курсах. Після демобілізації у 1952 - 1955 рр. заочно навчався на фізико-математичному факультеті Сумського державного педагогічного інституту. Навчання поєднував з роботою вчителя математики в школах Червоноянського району Сумської області (с. Пустогород та с. Лужки). З 1958 р. перебував на посаді асистента кафедри математики Глухівського педінституту. 24 березня 1961 р. Богдановича М. В. було призначено деканом факультету педагогіки та методики початкової освіти. 2 вересня 1962 р. переведений на посаду старшого викладача математики і методики арифметики. 12 лютого 1962 р. за власним бажанням полишив посаду декана. Особова справа не містить документів, які б розкривали подальшу долю Богдановича М. В. (ВАГНПУ, ОСВ М. В. Богдановича, 21 арк.).

Богомолов Ігор Олександрович народився 2 січня 1959 р. у Вінниці в сім'ї службовців. 1976 р. закінчив Вінницьку середню школу № 12. З 1977 по 1979 рр. проходив службу в лавах Радянської Армії. З 1980 по 1985 рр. навчався на філософському факультеті Київського державного університету. 1 серпня 1985 р. був призначений на посаду асистента кафедри марксизму-ленінізму Глухівського державного педагогічного інституту ім. С. М. Сергєєва-Ценського. 4 вересня 1985 р. звільнений з посади у зв'язку із переходом на роботу в Вінницький СПТУ (ВАГНПУ, ОСВ Богомолова І. О., 13 арк.).

Бондаренко Юрій Федорович народився 19 серпня 1933 р. у м. Часів Яр Донецької області в родині службовця. 1952 р. закінчив Карло-Лібкнехтську середню школу та вступив у Харківський інженерно-економічний інститут. Упродовж 1957 - 1960 рр. працював на Чусовському металургійному заводі. Наступні три роки працював у Краматорську спочатку на станкозаводі, а пізніше – НДПТМаші (рос. «НИИПТМаше»). 1963 р. перейшов на роботу в Донецький інститут економіки промисловості АН УРСР. 1970 р. захистив кандидатську дисертацію з економіки. З 1968 по 1971 рр. викладав на економічному факультеті Донецького державного університету. Наступні п'ять років перебував на різних посадах у Гомельському університеті, Гомельському філіалі Білоруського політехнічного інституту, Кіровоградському інституті сільгоспмашинобудування, Українському заочному політехнічному інституті ім. І. З. Соколова (м. Артемівськ). 29 липня 1986 р. призначений на посаду доцента кафедри марксизму-ленінізму Глухівського педінституту. 15 січня 1987 р. виведений із штату у зв'язку із смертю (ВАГНПУ, ОСВ Бондаренка Ю. Ф., пагінація відсутня).

Бойко Григорій Дмитрович народився 23 січня 1930 р. у с. Блотниця Талалаївського району Сумської (нині Чернігівської) області в селянській родині. 1949 р. закінчив Блотницьку середню школу. З 1950 по 1952 р. навчався на літературному факультеті Ніжинського учительського інституту. У 1952 - 1953 рр. працював вчителем у с. Новий Двір Турійського району Волинської області. Наступні два роки проходив службу в лавах Червоної Армії. Упродовж 1955 - 1960 рр. перебував на посаді завуча та вчителя в Лубиківській та Тутівській школах (Сарненський район, Рівненська область), Кіндратівській та Довгалівській школах Талалаївського району Чернігівської області. Роботу в школі поєднував із навчанням на філософському відділенні Київського університету. 16 серпня 1962 р. зарахований на посаду асистента Глухівського педінституту. 1 вересня 1966 р. переведений на посаду старшого викладача. 26 серпня 1970 р. Бойко Г. Д. звільнений з посади за власним бажанням (пройшов по конкурсу в Дніпропетровський інженерно-будівельний інститут). (ВАГНПУ, ОСВ Г. Д. Бойка, 33 арк.).

Бойко Микита Тимофійович народився 28 вересня 1900 р. у с. Ріпинці Орининського району (нині - Кам'янець-Подільський район) Кам'янець-Подільської (нині - Хмельницької) області в селянській родині. Початкову школу закінчив у 1911 р. З 1915 по 1918 р. навчався у двохкласній школі у м. Оринині. З 1918 по 1923 рр. навчався у Кам'янець-Подільській учительській семінарії, яка у 1922 р. була реорганізована у вищі 3 - х річні педкурси. Упродовж наступних чотирьох років вчителював у двох школах Кам'янець-Подільської області. 1927 - 1930 рр. навчався на фізико-математичному відділі обласного Інституту народної освіти. Після його закінчення один рік викладав фізику в своїй альма-матері. З 1931 по 1934 рр. перебував в аспірантурі при Науково-

дослідному інституті фізики Академії Наук УСРР. Наступні чотири роки працював на посаді асистента, наукового робітника та старшого наукового робітника в цій академічній установі. У квітні 1937 р. захистив кандидатську дисертацію з фаху. Із серпня 1938 по серпень 1941 р. перебував на посаді старшого викладача загальної фізики у Глухівському учительському інституті. З серпня 1941 по серпень 1945 р. перебував у лавах Червоної армії. За форсування Дністра отримав орден «Червоної зірки». Перебуваючи у діючій армії у лютому 1945 р. був прийнятий до лав ВКП (б). 20 вересня 1945 р. знову зарахований на посаду старшого викладача Глухівського педінституту. У січні 1954 р. призначений спочатку виконуючим обов'язки, а згодом завідувачем кафедри фізики. 1 вересня 1959 р. звільнений з посади у зв'язку із ліквідацією фізико-математичного факультету. (ВАГНПУ, ОСВ М. Т. Бойка, 26 арк.).

Борщ Ганна Петрівна народилася 12 квітня 1951 р. у с. Локня Кролевецького району Сумської області в сім'ї колгоспників. 1966 р. закінчила Локнянську восьмирічку, а через два роки із срібною медаллю Кролевецьку середню школу № 1. 1969 - 1973 рр. навчалася на факультеті педагогіки і методики початкового навчання в Глухівському державному педагогічному інституті. 1973 – 1974 рр. працювала у Сквирській та Глухівській школі № 4. 2 грудня 1976 р. прийнята на посаду асистента кафедри педагогіки і психології Глухівського педінституту. 9 вересня 1981 р. звільнена з посади за власним бажанням (ВАГНПУ, ОСВ Г. П. Борщ, пагінація відсутня).

Брехуненко Федір Федорович народився 22 жовтня 1933 р. у радгоспі «Паризька Коммуна» Мар'їнського району Донецької області в родині службовця. Після закінчення школи три роки навчався в училищі морської піхоти ВМФ. З 1955 по 1957 р. служив на офіцерських посадах на Балтійському флоті. 1957 р. поступив у Харківський політехнічний інститут, а наступного року перевівся на вечірнє відділення Ворошиловградського машинобудівного інституту. Навчаючись працював у 1961 – 1962 рр. інженером в УкрНДІВуглезбагачення (рос. УкрНИИУглеобогачение). З 1962 по 1968 р. працював інженером-конструктором в інституті Гіпромашвуглезбагачення (м. Ворошиловоград). Упродовж 1968 - 1974 рр. навчався в аспірантурі та перебував на посаді старшого наукового співробітника Ворошиловградського машинобудівельного інституту. 1973 р. захистив у Дніпропетровському гірничому інституті кандидатську дисертацію. З серпня 1974 р. працював старшим викладачем та завідувачем кафедри технічної механіки в Ухтинському індустріальному інституті (м. Ухта, РФ). 4 грудня 1975 р. прийнятий на посаду старшого викладача кафедри загально технічних дисциплін Глухівського педінституту. 4 січня 1976 р. звільнений із займаної посади за власним бажанням (ВАГНПУ, ОСВ Ф. Ф. Брехуненка, 18 арк.).

Бубнов Віктор Миколайович народився 20 жовтня 1955 р. у Глухові в сім'ї колгоспника. 1973 р. закінчив Глухівську школу № 2 та наступні два роки служив у лавах Радянської Армії. Упродовж 1976 - 1980 рр. навчався на факультеті загальнотехнічних дисциплін Глухівського педінституту. 15 липня 1980 р. зарахований на посаду навчального майстра, а через день переведений на посаду – старшого лаборанта НДС. Глухівського педінституту 1 вересня 1981 р. переведений на посаду викладача кафедри трудового навчання. 17 липня 1984 р. звільнений з посади на основі поданої заяви (ВАГНПУ, ОСВ В. М. Бубнова, 13 арк.).

Бурик Іван Васильович народився у вересні 1905 р. у родині козака в с. Уланове Глухівського повіту Чернігівської губернії (нині - Глухівський район, Сумська область). З 1912 по 1914 р. навчався у Глухівській приходській школі. 1915 р. у Глухів була евакуйована з міста Каліш чоловіча гімназія, у якій навчався. 1916 р. продовжив навчання у гімназії, яка була евакуйована з міста Вільно, оскільки Калішська гімназія була переведена у місто Мена (Чернігівська губернія). 1920 р. закінчив 6 класів цієї школи і був прирівняний до осіб, які закінчили трудову школу. З 1921 по 1924 рр. навчався у Глухівському інституті народної освіти на індустріально-механічному відділенні. З 1933 по 1940 рр. навчався заочно в Київському інституті механізації сільського господарства на механічному факультеті. Бурик І. В. розпочав свою трудову діяльність ще у 1918 р. листоношею при конторі залізничної дороги Ворожба-Пироговка. Педагогічну діяльність розпочав у 1924 р. вчителем математики у школі ст. Медведівська Кубанська, а впродовж наступних двох років працював у Глухівському педтехнікумі та профтехшколі. У 1926 – 1927 рр. перебував на

посаді вчителя у Глухівській ремісничій школі У 1927 – 1928 рр. вчителював у Середино-Будській семилітній школі та Новгород-Сіверському будівельно-керамічному технікумі. Наступні два роки працював окружним інспектором технічної освіти. У 1930 – 1931 рр. викладав у Глухівському Інституті соціального виховання, а з 1931 по 1938 рр. у Глухівському педінституті перебував на посадах заступника директора по навчальній і науковій частині та викладача кафедри математики. З 1938 по 1941 рр. працював старшим викладачем математики Глухівського учительського інституту. У період Великої Вітчизняної війни перебував у лавах Червоної Армії. 1944 р. прийнятий у члени ВКП (б). З 15 жовтня 1945 р. знову працював у Глухівському учительському інституті на посадах старшого викладача та завідувача кафедри математики. 26 серпня 1953 р. був звільнений з посади завідувача. З 27 серпня 1955 р. виконував обов'язки завідувача кафедрою математики. Із збереженої облікової картки наукового працівника в особовій справі відомо, що Бурик І.В. працював старшим викладачем математики та математичного аналізу на 29 березня 1957 р. У особовій справі не збереглися документи, які б висвітлювали його долю після цієї дати (ВАГНПУ, ОСВ І.В. Бурика, 35 арк.).

Буянов Олексій Дмитрович народився 17 березня 1937 р. у м. Попасна Ворошилоградської (нині Луганської) області в родині робітників. 1956 р. закінчив Попаснянську середню школу та призваний в Радянську Армію. Після демобілізації 1959 р. поступив в Лисичанський гірничий технікум. З 1961 по 1963 р. працював на шахті «Золоте» (м. Первомайськ, Луганська область). У 1964 – 1970 рр. перебував на посаді лаборанта й навчався у Комунарському гірничо-металургійному інституті. З 1972 по 1975 р. перебував у заочній аспірантурі Інституту геотехнічної механіки АН УРСР. Після успішного захисту дисертації залишився працювати у Комунарському інституті. 29 листопада 1976 р. призначений на посаду старшого викладача кафедри методики трудового навчання і креслення Глухівського педінституту. 31 липня 1971 р. звільнений з посади за власним бажанням (ВАГНПУ, ОСВ О. Д. Буянова, 18 арк.).

-В-

Вальченко Іван Тимофійович народився 9 грудня 1914 р. у Донецьку в сім'ї службовця. Трудову діяльність розпочав у Ізюмі в школі ФЗУ. З 1938 (1939) по 1940 р. працював вчителем російської мови в школі для дорослих Самарлога (м. Куйбишев). 1940 р. мобілізований до лав Червоної армії. 1944 р. нагороджений орденом «Червоної Зірки» за виконання бойового завдання. Прийнятий в члени КПРС у 1943 р. Після демобілізації 1946 р. упродовж п'яти років навчався в Куйбишевському державному педагогічному інституті ім. В. В. Куйбишева за спеціальністю російська мова та література. Одночасно з 1946 по 1949 рр. працював вихователем та заступником директора школи ФЗН у м. Куйбишев. Упродовж наступних семи років викладав російську мову в дорожньо-транспортному технікумі та перебуває на посадах пропагандиста, завідувачого відділу пропаганди РК КПРС (м. Куйбишев). 1956 – 1960 рр. навчається в аспірантурі при Куйбишевському інституті за спеціальністю «російська мова». 1960 - 1962 рр. перебував на посаді старшого викладача кафедри російської мови Марійського педінституту ім. Н. К. Крупської (м. Йошкар-Ола, Марійська АРСР). 1962 р через хворобу жінки був змушений переїхати в Україну. 15 серпня 1962 р. призначений на посаду старшого викладача російської мови Глухівського педінституту. Працюючи в Глухові завершив написання кандидатської дисертації на тему: «Українські говори Кінель-Черкаського району Куйбишевської області». Аналіз звукових особливостей говорів здійснювався в лабораторії експериментальної фонетики Інституту мовознавства ім. О. О. Потебні. 26 серпня 1965 р. звільнений з посади через сімейні проблеми. Упродовж наступних дванадцяти років працював на посадах старшого викладача та доцента факультету початкових класів у Таганрозькому педінституті. 1966 р. успішно захистив кандидатську дисертацію. 1977 – 1979 рр. перебував на пенсії. 23 листопада 1979 р. обраний на посаду доцента кафедри мов та літератури Глухівського педінституту. Із 11 лютого по 15 червня 1981 р. перебував на посаді в. о. завідувача кафедрою мов та літератури. 1 серпня 1981 р. звільнений з посади у зв'язку із виходом на пенсію. Проте продовжував до 10 червня 1983 р. працювати на посаді доцента, але як пенсіонер. 10 червня

1983 р. звільнений із займаної посади за сімейними обставинами (смерть дружини) (ВАГНПУ, ОСВ І. Т. Вальченко, дві справи, 1-а 19 арк, 2-а – 26 арк.).

Великолуг Микола Іванович народився 3 серпня 1935 р. в с. Ковалі Чорнухинського району Полтавської області в сім'ї вчителя. 1950 р. закінчив Чорнухинську семирічку та вступив у Лохвицьке педучилище. 1954 – 1957 рр. приходив військову службу. Член КПРС з квітня 1957 р. Після демобілізації впродовж 5 років навчався на історико-філософському факультеті Київського університету. Із 1962 по 1966 р. працював на посаді асистента кафедри марксизму-ленінізму в Полтавському педінституті. Упродовж 1966 - 1969 рр. працював над кандидатською дисертацією на тему: «Влияние экономического сотрудничества наций на укрепление новой исторической общности людей – советский народ». 1969 р. захистив дисертацію з філософії. 1969 - 1974 рр. працював на посаді старшого викладача наукового комунізму в Полтавському педінституті. 1974 – 1975 рр. очолював кафедру історії КПРС та марксистсько-ленінської філософії в Полтавському сільськогосподарському інституті. Наступні два роки знову працював у Полтавському педінституті. З 1977 по 1979 рр. перебував у Республіці Куба в якості радника при Гаванському вищому педагогічному інституті ім. Е.Х. Варана. Після повернення перебував на посаді доцента Полтавського педінституту. 17 березня 1980 р. призначений ректором Глухівського педінституту. 16 травня 1985 р. звільнений з посади ректора за станом здоров'я. 12 серпня 1985 р. полишив посаду доцента у зв'язку з переведенням на роботу в Полтавський педінститут (ВАГНПУ, ОСВ М. І. Великолуга, 19 арк.).

Великолуг (до заміжжя – Гуржій) Надія Григорівна народилася 30 квітня 1956 р. у с. Білоусівка Драбівського району Черкаської області в родині колгоспників. 1973 – 1980 рр. навчалася на агрономічному факультеті Полтавського сільськогосподарського інституту. З 1 вересня 1980 р. по 26 вересня 1983 р. перебувала на посадах асистента та викладача кафедри природознавчих дисциплін Глухівського педінституту з погодинною оплатою. 26 вересня 1983 р. звільнена з посади у зв'язку із переходом на роботу у Всесоюзний науково-дослідний інститут луб'яних культур (відділ науково-технічної інформації та патентознавства) (ВАГНПУ, ОСВ Н. Г. Великолуг, пагінація відсутня).

-Г-

Гаврина Раїса Андріївна народилася 29 січня 1937 р. у м. Буча Київської області. 1960 р. закінчила 2-х річну школу крою та шиття в Києві. Упродовж 1956 - 1959 рр. Перебувала на посаді помічника машиніста на Київському хлібозаводі № 3. Наступні три роки працювала в типографії Держбудвидаву УРСР. 1964 р. вступила на факультет методики і педагогіки початкових класів Глухівського педінституту. 28 листопада 1967 р. призначена викладачем ручної праці з погодинною оплатою. Із 3 лютого по 8 квітня 1968 р. тимчасово перебувала на посаді лаборанта кабінету музики та співів. 1 вересня 1968 р. призначена на півставки препаратора кабінету природознавства, а 16 вересня – викладачем у навчальних майстернях з погодинною оплатою. 18 грудня 1968 р. тимчасово переведена на посаду лаборанта кабінету природознавства. 1 вересня 1969 року призначена на посаду викладача практикуму в навчальних майстернях з погодинною оплатою. 25 січня 1971 р. переведена на посаду старшого лаборанта кабінету естетики. 1 вересня 1973 р. призначена на посаду викладача трудового навчання з погодинною оплатою. 1 вересня наступного року також була призначена викладачем трудового навчання з погодинною оплатою. Одночасно з вересня по грудень 1974 р. перебувала на посаді лаборанта одразу двох кабінетів (природознавства та музики). 21 серпня 1975 р. звільнена з посади лаборанта за власним бажанням (ВАГНПУ, ОСВ Р. А. Гаврина, 43 арк.).

Гавриченко Іван Федорович народився 16 квітня 1921 р. у с. Микитівка Ямпільського району Сумської області в селянській родині. 1939 р. закінчив Воздвиженський сільськогосподарський технікум й отримав спеціальність агронома. Із грудня 1939 по січень 1951 р. перебував у лавах Червоної армії. Під час військової служби закінчив Ростовське піхотне училище (1939 - 1941 рр.) та Вищі розвідувальні курси (1942 – 1943 рр.). Брав участь у військових діях у складі Південного, Воронізького, 1-го та 2-го Українського фронтів. У 1944 р. нагороджений

орденом «Вітчизняної війни II ступеня». 1951 р. демобілізувався у званні капітана. Упродовж 1952 – 1957 рр. перебував на посаді агронома та директора Підсобно-експериментального господарства Всесоюзного науково-дослідного інституту луб'яних культур. 1957 – 1960 рр. перебував на посаді директора навчальної частини Глухівського училища механізації сільського господарства № 1. 20 вересня 1960 р. призначений на посаду механіка автодорожньої справи в Глухівському педінституті. 1 вересня 1961 р. переведений на посаду асистента основ промислового і сільськогосподарського виробництва. На жовтень 1962 р. перебував на посаді викладача. 1965 р. Гавриченко І. Ф. закінчив Білоцерківський сільськогосподарський інститут. 1 вересня 1968 р. призначений на посаду старшого викладача. 23 грудня 1968 р. переобраний на посаду старшого викладача практикуму в навчальних майстернях. 1 вересня 1974 р. обраний на посаду викладача методики трудового навчання з практикумом у навчальних майстернях. 22 жовтня 1975 р. обраний на посаду старшого викладача кафедри загальнотехнічних дисциплін. 11 квітня 1980 р. призначений заступником декана факультету підготовки вчителів початкових класів. 5 вересня 1981 р. звільнений із посади заступника декана. 1 березня 1985 року звільнений з посади у зв'язку із виходом на пенсію (ВАГНПУ, ОСВ І. Ф. Гавриченка, пагінація відсутня).

Галагуцька (до заміжжя – Парфьонова) Лариса Петрівна народилася 15 січня 1948 р. у Львові у родині військовослужбовця. 1966 р. закінчила школу та вступила до Ленінградського санітарно-гігієнічного інституту. 1972 – 1973 рр. перебувала на посаді санітара-епідеміолога в Саратовській обласній санітарно-епідеміологічній станції. 1973 – 1976 рр. працювала на посаді лікаря в Глухівській центральній районній лікарні. 30 грудня 1979 р. призначена на посаду викладача медпідготовки в Глухівському педінституті. 26 серпня 1980 р. звільнена з посади за власним бажанням у зв'язку із переходом на лікарську роботу (ВАГНПУ, ОСВ Л. П. Галагуцької, 13 арк.).

Гамалій Андрій Тимофійович народився 15 жовтня 1923 р. у с. Долинському (до 1947 р. - х. Марієнталь) Сосницького району Чернігівської області в селянській сім'ї. 1935 р. закінчив Марієнтальську початкову школу та продовжив навчання у Велико-Устівській семирічній школі. 1938 – 1941 рр. навчався у середній школі с. Нові Млини Батурицького району. Під час німецької окупації працював у сільськогосподарській общині та викладав у другому класі Марієнтальської початкової школи (упродовж грудня 1942 – вересня 1943 р.). У вересні 1943 р. був мобілізований до лав Червоної Армії. У січні 1945 р. був тяжко контужений. За успішні бої під Варшавою нагороджений орденом «Червоної Зірки». Після вересневої демобілізації, у званні старшого лейтенанта (1945 р.), вступив на факультет мови та літератури Ніжинського педінституту. Перейшовши на заочну форму вчителював у школах Чернігівської області (Зогінська семирічна школа Іваницького району (січень–серпень 1949 р.), Орлівська середня школа Холминського району (вересень 1949 – серпень 1952 р.). Упродовж вересня 1952 – грудня 1969 р. працював на посадах вчителя української мови, завуча, директора Курінської середньої школи Бахмацького району Чернігівської області. Роботу в школі поєднував із навчанням в аспірантурі при секторі методики мови Науково-дослідного інституту педагогіки УРСР (1964 – 1968 рр.). З 1959 р. Гамалій А. Т. був науковим кореспондентом Науково-дослідного інституту педагогіки УРСР. У вересні 1969 р. захистив кандидатську дисертацію, а у листопаді цього ж року отримав диплом кандидата педагогічних наук. 16 січня 1970 р. обраний на посаду старшого викладача української мови Глухівського педінституту. 4 вересня 1970 р. обраний на посаду в.о. доцента. 1 вересня 1972 р. призначений завідувачем кафедри мов та літератури. 5 вересня 1973 р. рішенням Міністерства освіти Української РСР нагороджений значком «Відмінник народної освіти». 24 вересня 1979 р. призначений в. о. завідувача кафедри мов та літератури. 3 жовтня 1983 р. звільнений з посади у зв'язку із смертю (О.С. А. Т. Гамалія, пагінація відсутня).

Гіске (дівоче прізвище Бондар) Лідія Іларіонівна народилася 25 січня 1959 р. у с. Ципала Новоаненського (нині – Яловенського) району Молдавської РСР у сім'ї службовців. 1975 р. закінчила Камишовську середню школу Ізмаїльського району Одеської області та вступила до Кишинівського медичного інституту. 1979 – 1981 рр. продовжує навчання на лікувальному

факультеті Курського державного медичного інституту. 1 липня 1982 р. закінчила інтернатуру та отримала кваліфікацію лікаря-терапевта. Із вересня 1982 по січень 1984 р. працювала дільничим лікарем у Глухові. 27 вересня 1984 р. була обрана на посаду викладача медичної підготовки в Глухівському педінституті. 14 листопада 1985 р. звільнена з посади через сімейні обставини (ВАГНПУ, ОСВ Л. І. Гіске, 16 арк.).

Гіттенко Іван Данилович народився 21 липня 1914 р. у с. Шамраївка Велико-Половецького (нині – Сквирського) району Київської області в селянській родині. 1929 р. закінчив Шамраївську школу та вступив до Київського художнього технікуму. Упродовж 1933 – 1936 рр. навчався в Глухівському сільськогосподарському інституті. Наступні два роки працював на цукровому заводі на Хуторі-Михайлівському. 1938 р. закінчив семимісячні педкурси підготовки вчителів російської мови та літератури для неповної середньої школи при Ніжинському педінституті. 1938 – 1939 рр. навчає української мови та літератури у Брусилівській школі (с. Брусилове Житомирської області). 1939 - 1940 рр. перебуває на посаді директора Карабачиської початкової школи (с. Карабачин Брусилівського району Житомирської області). З червня 1940 р. перебував у лавах Червоної Армії. 1941 р. потрапив у полон й впродовж наступних чотирьох років перебував у німецьких концтаборах (Освенцім, Дахау, Бухенвальд). У листопаді 1945 р. був демобілізований. З 1946 по 1954 р. перебував на посаді агронома в Глухівському «Сортнасіновоч». Упродовж 1955 – 1957 рр. працював художником-декоратором в клубах та театрах на договірній основі. 25 січня 1957 р. призначений на посаду викладача малювання Глухівського педінституту з погодинною оплатою. 16 січня 1958 р. переведений на посаду асистента ручної праці на штатній основі. 1 вересня 1971 р. призначений на посаду викладача. 22 липня 1974 р. звільнений із посади у зв'язку із досягненням пенсійного віку (ВАГНПУ, ОСВ І. Д. Гіттенка, 29 арк.).

Глушченко Віра Дмитрівна народилася 22 травня 1920 р. у м. Нова Одеса Миколаївської області в родині робітника. 1937 р. поступила на філологічний факультет Київського університету, який закінчила у березні 1945 р. Наступні п'ять років викладала українську мову в Рівненському учительському інституті. 1950 – 1956 рр. працювала викладачем української мови та методики літератури у Бершадському та Тульчинському педучилищах. Серед авторів-методистів Тульчинського педучилища приймала участь в складанні і виданні підручника для початкової школи (читанка для 2 класу, яка на 1976 р. витримала 17 видань). 1956 – 1960 рр. працювала методистом в Омському інституті вдосконалення вчителів, а наступні п'ять років – у Омському педучилищі. 1 жовтня 1965 р. призначена на посаду старшого викладача методики української та російської мови Глухівського педінституту. 1983 – 1984 рр. в. о. завідувача кафедри мови та літератури. 5 жовтня 1985 р. вийшла на пенсію. Проте продовжувала працювати в інституті згідно документів особової справи до 2 січня 1986 р. (ВАГНПУ, ОСВ В. Д. Глушченко, пагінація відсутня).

Гнатюк Леонід Володимирович народився 24 вересня 1939 р. у м. Ворзелі Київської області в сім'ї службовця. 1957 р. закінчив Рівненську середню школу № 3. 1957 – 1958 рр. працював на посаді арматурника в тресті «Південводбуд» та Рівненському заводі залізобетонних виробів. Наступні шість років перебував на посаді каменяра та складува-арматурника на рівненських заводах. 1959 - 1964 рр. навчався на філософському факультеті Московського державного університету ім. М.В. Ломоносова. Упродовж наступних трьох років перебував в аспірантурі цього вишу. 1972 – 1978 рр. почергово працював на посадах асистента, старшого викладача та доцента кафедри філософії та політекономії Рівненського педагогічного інституту ім. Д. З. Мануїльського. У 1977 – 1978, 1979 рр. в. о. завідувача кафедри філософії Рівненського педінституту. 1980 – 1985 рр. перебував на посаді проректора із заочної форми навчання. 13 травня 1985 р. призначений на посаду ректора Глухівського педінституту. 26 вересня 1989 р. був відмічений значком «Відмінник народної освіти». 12 травня 1990 р. звільнений з посади очільника вишу у зв'язку із обранням секретарем Сумського обкому Компартії України (ВАГНПУ, ОСВ Л. В. Гнатюка, 20 арк.).

Головань Ніна Олексіївна народилася 2 січня 1939 р. у с. Русанівка Липоводолинського району Сумської області в сім'ї службовця. 1957 р. закінчила Роменську середню школу № 1.

Упродовж 1960 – 1964 рр. навчалася в Глухівському педінституті на факультеті педагогіки та методики початкової освіти. З 16 серпня 1964 р. працювала асистентом кафедри педагогіки Глухівського педінституту. 8 жовтня 1969 р. була звільнена з посади у зв'язку із вступом до стаціонарної аспірантури (Науково-дослідницький інститут психології УРСР) (ОС Н.Н. Головань, 16 арк.).

Голоденко Микола Микитович народився 29 листопада 1943 р. у с. Криничне Росошанського району Воронізької області в сім'ї вчителя. 1960 р. закінчив Балакліївську середню школу № 2 (Харківська область). Наступні п'ять років навчався на радіофізичному факультеті Харківського державного університету. 1966 – 1971 рр. перебував на посадах інженера та старшого інженера в НДЧ державного університету та в проблемній лабораторії цього закладу. 1971 р. захистив кандидатську з фізики та почав працювати на посаді старшого наукового співробітника радіофізичного факультету Харківського університету. Червень 1975 р. затверджений на посаді доцента. 1976 – 1986 рр. перебував на посаді доцента Артемівського загальнотехнічного факультету Українського заочного політехнічного інституту. 4 грудня 1986 р. обраний на посаду завідувача кафедри фізики та електроніки Глухівського педінституту. 20 січня 1988 р. звільнений з посади у зв'язку із переходом на роботу в Слоб'янський педінститут (ВАГНПУ, ОСВ М. М. Голоденка, пагінація відсутня).

Гончарова Клавдія Дем'янівна народилася 22 квітня 1932 р. у с. Гелетенці Гвардійського району (нині – Хмельницького району) Хмельницької області у сім'ї службовців. 1936 р. сім'я переїхала в с. Грем'ячку Ямпільського району Сумської області. 1948 р. закінчила Грем'ячківську семилітню школу. Упродовж наступних чотирьох років навчалася у Воздвиженському сільськогосподарському технікумі. 1952 – 1958 рр. працювала агрономом. Упродовж 1958 – 1964 рр. навчалася за спеціальністю ботаніка у Білоруському державному університеті ім. Леніна. Одночасно в 1959 - 1967 рр. працювала вчителем біології та хімії у Ямпільській середній школі робітничої молоді та Ямпільській восьмирічній школі (1959 – 1967 рр.). 25 серпня 1967 р. була призначена викладачем природознавства на погодинній основі в Глухівський педінститут. Із лютого по серпень 1968 р. займала посаду завідувачої консультпунктом. 1 вересня 1968 р. була переведена на штатну посаду асистента кафедри природознавства. 16 березня 1970 р. вступила до аспірантури за спеціальністю «Цитологія» у Всеукраїнський науково-дослідний інститут луб'яних культур. 1 вересня 1971 р. переведена на посаду викладача. 26 червня 1975 р. призначена на посаду старшого викладача. 11 травня 1977 р. захистила кандидатську дисертацію з біології в Інституті генетики і цитології АН БРСР. 31 січня 1979 р. обрана на посаду доцента кафедри природознавчих дисциплін. 1980 р. був виданий навчальний підручник «Методика викладання природознавства в початкових класах» (К: Вища школа) Одним із його авторів була К.Д. Гончарова. 26 вересня 1980 р. звільнена з посади у зв'язку із переходом у Сумський педінститут (ВАГНПУ, ОСВ К. Д. Гончарової, 51 арк.).

Горохова Неля Іванівна народилася 8 вересня 1938 р. у с. Тилички Аморського району (нині – Олютарського) Камчатської області (нині – Камчатського краю РФ) в родині службовця. 1956 - 1961 рр. навчалася на фізико-математичному факультеті Ставропольського державного педінституту. Упродовж 1961 – 1964 рр. працювала вчителем німецької мови, фізики у школах Тюменської області (с. Ситоміно, Сургутський район) та Ставропольського краю (м. Ставрополь, с. Казіна). Наступні чотири роки навчалася в аспірантурі на кафедрі фізичної хімії Харківського політехнічного університету. 1968 р. захистила кандидатську дисертацію з теми: «Квантомеханічні

розрахунки електронних спектрів деяких монозаміщених нітробензолів». Наступні два роки працювала асистентом у Харківському політехнічному університеті. З вересня 1970 по червень 1971 р. перебувала в Алжирі. 1971 – 1974 рр. перебувала на посаді асистента кафедри загальної математики Кубанського університету (м. Краснодар). 1 березня 1974 р. призначена на посаду старшого викладача предметно-методичної комісії математики Глухівського педінституту. 1 липня 1975 р. призначена в.о. доцента кафедри математики. 25 березня 1981 р. Гороховій Н.І. присвоєне вчене звання доцента. 24 листопада 1983 р. обрана деканом факультету підготовки вчителів початкових класів. 22 липня 1988 р. звільнена з посади у зв'язку із обранням по конкурсу в інший виш (ВАГНПУ, ОСВ Н.І. Горохової, пагінація відсутня).

Горпинич Володимир Олександрович народився 26 листопада 1927 р. у с. Варварівка Гуляйпільського району Запорізької області в селянській родині. Після закінчення Хвалибогівської семирічки цього ж району в 1946 р. вступив до Гуляйпільського педучилища. 1946 – 1952 рр. працював у школах Івано-Франківської області. Одночасно навчався на заочному відділенні філологічного факультету Станіславського учительського інституту. Упродовж 1953 - 1958 рр. навчався на філологічному факультеті (російське відділення) Дніпропетровського державного університету. Наступні чотири роки викладав у школах Кіровограда та Кіровоградської області. Із серпня 1962 р. працював на посаді асистента Глухівського педінституту. 1 жовтня 1963 р. призначений на посаду старшого викладача, а 19 січня 1965 р. – в. о. декана факультету педагогіки і методики початкової освіти. Упродовж 1962 - 1965 рр. займався активною науковою діяльністю, що виявилось у виході дев'яти публікацій у наукових збірниках Глухова, Дніпропетровська, Києва, Полтави. 30 серпня 1966 р. звільнений з посади у зв'язку із обранням по конкурсу до іншого вишу (ВАГНПУ, ОСВ В. О. Горпинича, 29 арк.).

Гребенюк Іван Андрійович народився 10 серпня 1938 р. у с. Текуча Уманського району Черкаської області в сім'ї колгоспника. 1956 р. закінчив Текучанську середню школу. 1956 – 1957 рр. навчався в Уманському профтехучилищі. 1958 – 1961 рр. – служба в Радянській Армії. 1962 – 1966 рр. навчався на фізико-математичному факультеті Уманського педінституту. 1966 – 1967 рр. навчав фізики в школі с. Семенівка Глухівського району Сумської області. З 1968 р. перебував на посаді викладача фізики Глухівського СПТУ № 1. 8 жовтня 1973 р. призначений викладачем практикуму в навчальних майстернях (річна і механічна обробка металу) Глухівського педінституту. 10 вересня 1974 р. звільнений з посади у зв'язку із переходом на нове місце роботи (ВАГНПУ, ОСВ І. А. Гребенюка, 13 арк.).

Гриценко Кирило Юхимович народився 8 травня 1912 р. у с. В. Кошелівка Ніжинського району Чернігівської області в селянській родині. З 1930 по 1933 р. навчався в профтехучилищі м. Ніжина. Січень 1933 – листопад 1934 р. – перебував у Червоній Армії. Упродовж 1935 - 1937 рр. навчався в Харківському комуністичному університеті ім. Артема. Після його закінчення направлений на роботу викладачем соціально-економічних дисциплін у Глухівський учительський інститут. Уже працюючи закінчив географічний факультет учительського інституту. 1939 р. обраний секретарем Глухівського РК ЛКСМУ. Березень 1940 - 23 червня 1941 р. перебував на посаді пропагандиста Глухівського РК КП(б)У. Упродовж 1939 – 1941 рр. навчався на заочному відділенні географічного факультету Харківського педінституту. Із 26 червня 1941 по липень 1942 р. навчався у Військово-політичній академії ім. Леніна. Із липня 1942 по 8 серпня 1944 р. перебував на

Ленінградському та 3-му Прибалтійському фронтах. У лютому 1944 р. нагороджений орденом «Червоної зірки». Із 28 жовтня 1944 р. по березень 1945 р. працював у складі Союзної Контрольної Комісії в Фінляндії по репатріації громадян СРСР. Із березня по червень 1945 р. перебував на посаді заступника начальника закордонної групи в Управлінні Уповноваженого РНК СРСР із справ репатріації в Москві. Із липня 1945 по березень 1946 р. був представником Радянської військової місії в Рейнській зоні (англійська зона окупації) із питань репатріації громадян СРСР. 8 липня 1946 р. демобілізувався у званні майора. 15 серпня 1946 р. призначений на посаду викладача географії Глухівського учительського інституту. 1947 р. закінчив Харківський державний університет за спеціальністю: «Викладач географії». 26 вересня 1949 р. призначений завідувачем природничо-географічним та фізико-математичним відділами. 1 вересня 1952 р. затверджений на посаді заступника директора із заочної освіти. 1 вересня 1955 р. призначений на посаду в. о. заступника директора з навчально-наукової роботи. 1 лютого 1960 р. звільнений з посади в. о. заступника директора по заочній освіті та переведений на повну ставку старшого викладача основ промисловості і сільського виробництва. 11 грудня 1967 р. обраний деканом факультету підготовки вчителів початкових класів. 30 червня 1972 р. звільнений з посади декана факультету у зв'язку із закінченням строку перебування на посаді. 1 вересня 1973 р. звільнений з посади в. о. доцента предметно-методичної комісії у зв'язку із виходом на пенсію (ВАГНПУ, ОСВ К. Ю. Грценка, 66 арк.).

Гриценко (до заміжжя-Шейко) Тамара Григорівна народилася 25 березня 1930 р. у с. Чаплинка Петриківського району Дніпропетровської області у сім'ї селянина. 1949 р. закінчила Хуторську середню школу. Упродовж наступних чотирьох років навчалася на факультеті англійської мови Дніпропетровського педагогічного інституту іноземних мов. 1953 - 1956 рр. навчала англійської мови в Іванівській середній школі (Житомирська область). 1 вересня 1956 р. призначена на посаду асистента англійської мови в Глухівському педінституті. 1 вересня 1961 р. переведена на повний оклад викладача іноземної мови. 30 серпня 1979 року звільнена з посади у зв'язку із переходом на нове місце роботи (ВАГНПУ, ОСВ Т. І. Гриценко, 28 арк.).

Губіна (до заміжжя – Завада) Тамара Іванівна народилася 5 листопада 1950 р. у с. Белево Гродненського району Гродненської області (БРСР). 1967 р. закінчила місцеву школу. 1968 – 1972 рр. заочно навчалася на факультеті педагогіки та методики початкової освіти Гродненського педагогічного інституту ім. Я. Купали. Упродовж 1967 – 1973 рр. працювала на посадах старшої піонервожатої (Гожська ВШ, с. Гожа, Гродненський район) та вчителькою початкових класів Селиванівської школи. 3 грудня 1974 р. по серпень 1979 р. перебувала на посаді секретаря комітету комсомолу Глухівського педінституту. 31 серпня 1979 р. затверджена на посаді асистента кафедри педагогіки і психології цього вишу. 19 листопада 1981 р. звільнена з посади у зв'язку із переведенням чоловіка, військовослужбовця, на нове місце роботи в Охтирку (ВАГНПУ, ОСВ Т. І. Губіної, 14 арк.).

1. Философия и методология истории. Сборник статей / общ. ред. И. С. Кон. – М.: Изд-во «Прогресс», 1977. – 331с.
2. Сумщина в іменах: Енциклопедичний довідник. — Суми: Рекламно-видавниче об'єднання «АС-Медіа», Сумський державний університет, 2003.
3. Шляхами подвигу і слави: викладачі, співробітники та студенти Глухівського педагогічного на фронтах Великої Вітчизняної війни. Книга пам'яті. / [авт. кол.: Маслов О. (керівник), Белік А., Лемешко А., Бурим В. та ін.]. – Глухів: РВВ ГНУ ім. О Довженка. – 62 с.

В сообщении реконструирован жизненный и научный путь научно-педагогических сотрудников, которые работали в Глуховском национальном педагогическом университете им. А. Довженко в советское время.

Ключевые слова: научно-педагогические работники, вуз, кафедра, ректорат, должность.

Materials for biographic dictionary "Research and educational staff of Oleksandr Dovzhenko Hlukhiv National University in 1952-1991". The report reconstructs courses of life and science of research and educational staff who worked in Oleksandr Dovzhenko Hlukhiv National University in Soviet time.

Key words: research and educational staff, vuz (institute of higher education), department, university administration, office.

1. *Fylosofyia y metodolohyia ystoryy. Sbornyk statei / obshch. red. Y. S. Kon. – M.: Yzd-vo «Prohress», 1977. – 331s.*
2. *Sumshchyna v imenakh: Entsyklopedychnyi dovidnyk. — Sumy: Reklamno-vydavnyche obiednannia «AS-Media», Sumskiy derzhavnyi universytet, 2003.*
3. *Shliakhamy podvyhu i slavy: vykladachi, spivrobitnyky ta studenty Hlukhivskoho pedahohichnoho na frontakh Velykoi Vitchyznianoï viiny. Knyha pamiaty. / [avt. kol.: Maslov O. (kerivnyk), Biel'lik A., Lemeshko A., Buryim V. ta in.]. – Hlukhiv: RVV HNU im. O Dovzhenka. – 62 s.*

© Крижанівський В. М.

Стаття надійшла до редколегії 28. 11. 2014 р.